

Jonge *miliaris*-larven, op beuk geplaatst, hebben hier weinig van gevreten en bezweken weldra.

Arnhem, 29 September 1903.

A. J. VAN ROSSUM.

Myrmeleon formicarius L. en **Myrmeleon formicaleo** L.

Myrmeleon formicarius L. Dr. van Rossum te Arnhem zond mij in het einde van Juni een exemplaar dezer tot nog toe slechts eens door den heer Ritsema bij Beekhuizen gevonden soort toe. Het dier was 's avonds op het licht aan komen vliegen. De soort is de meest verbreide in Europa, maar schijnt in ons land minder voor te komen dan *Myrmeleon formicaleo* L.

Myrmeleon formicaleo L. Deze soort is in onze oostelijke provincies zeer verbreid en overal op zandige plaatsen te vinden. Het kweeken van de larven is zeer gemakkelijk. Zij maken kuiltjes in het droge zand en verlaten deze soms 's nachts, om lange tochten even onder de oppervlakte van het zand te maken. Het gebeurt dan wel, dat er een in een kuil van een soortgenoot valt en dan is het dier zeker verloren. Kannibalisme komt zeer veel onder de larven voor, waarom het bij transport zeer aan te raden is, de larven in groote doozen met zand te doen, of slechts weinige bij elkaar in kleine vangdoosjes met zand. Ik voederde ze geregeld met meelwormen. Vooral pas vervelde larven zijn een zeer welkome buit, omdat hare chitinehuid nog week is. Bij het uitzuigen eener prooi gaat de mierenleeuw zeer regelmatig te werk en er blijft eindelijk niets anders dan het volkomen leege velletje van over. Zou er misschien uit de kaken een vocht in de wonden gestort worden, dat als een ferment werkt en alle organen vloeibaar maakt?

Regelmatig behoeven ze niet gevoederd te worden, want zij kunnen best zes weken en langer vasten zonder er veel hinder van te hebben. Ook al een gemak met het kweeken.

Tegen het einde van Juni en begin Juli kruipt de volwassen larve in den grond en maakt daar een kogelronden cocon.

In het einde van Juli en verder gedurende de maand Augustus komen de imagines te voorschijn. De pop, die eene vrije pop is, heeft

een paar harde kaken, die zeer waarschijnlijk gebruikt worden, om een zuiver rond kapje van den cocon af te bijten. De imagines komen altijd na warme dagen te voorschijn, steeds tegen den avond. Ik had er dit jaar eenige levend bijeen gehouden, in de hoop, er eieren van te krijgen. De eieren zijn namelijk nog niet bekend. Dit is mij echter niet gelukt. Toch heb ik gelegenheid gehad, enkele waarnemingen te doen. Overdag zijn de imagines zeer stil, pas tegen den avond gaan ze fladderen en dit fladderen gaat eindelijk over in een woest vliegen, dat bijna te vergelijken is met dat van sommige uilen. Een groote mierenleeuw vloog even snel door mijn kamer rond als een *Luperina monoglypha* Hufn. Hunne oogen lichten net als die van vele nachtvlinders. Toen ik mijn losgelaten exemplaar met het vlindernet opving, bemerkte ik bij het aangrijpen van het dier eene zelfde geur als *Armouia moschata* voor hare verdediging gebruikt. Later rook ik dezelfde lucht, toen ik bij het ontleden van een exemplaar op de laatste segmenten drukte. Het zijn dus waarschijnlijk anaalklieren, die de reukstof afscheiden. Bij *Chrysopa* nam ik eene doordringende rottingslucht waar en bij *Limnophilus affinis* Curt. eene lucht van peerdrups. Deze lucht komt altijd te voorschijn als het achterlijf eenigszins gedrukt wordt.

Omtrent het voedsel kan ik nog mededeelen, dat het mij tweemaal overkomen is, dat een zwak exemplaar door zijne kornuiten gedood en opgegeten werd. De kop, het borststuk en een deel van het achterlijf werden aangetast. Dat mierenleeuwen-imagines carnivoor zouden zijn, verwondert mij eigenlijk niet, want wanneer zij 's avonds met de hand gevangen worden, bijten zij met hare krachtige kaken, dat het duidelijk voelbaar is. Ik had ze dan ook eerst opgeloste suiker voorgezet, maar hiervan hebben ze niets aangeraakt. Eene poging, om ze met rauw vleesch te voeden, mislukte ook, waarschijnlijk omdat het te gauw bedierf. Een volgend jaar zal ik het dus maar eens met levende insekten probeeren; wellicht houd ik ze daarmee langer in het leven en is het dan mogelijk, eieren te verkrijgen.

H. W. VAN DER WEELE.
